

Když sem šel z Hradišť'a

Volně

Když sem šel z Hra-diš - ť'a z po-žeh - ná - ní,
pot - kal sem děv - či - cu z ne - na - dá - ní.

Pot - ka - la mně, po - zna - la mně,

čer - ve - né jab - lúč - ko dá - va - la mně.

- 1 Když sem šel z Hradišť'a z požehnání,
potkal sem děvčicu z nenadání.
|: Potkala mně, poznala mně,
červené jablůčko dávala mně. :|
- 2 Že sem byl šohajek nerozumý,
vzal sem si jablůčko z ručky její.
|: To jablůčko je kyselé
a moje srdéčko zarmúcené. :|
- 3 Neber si, synečku, co kdo dává,
z takových jablůček bolí hlava.
|: Hlava bolí, srdce svírá,
všecko cos míval rád konec mívá. :|

Když sem šel z Hradišťa

volně

langsam

1

Když sem šel z Hradišťa
z požehnání,
potkal jsem děvčicu
z nenadání.
Potkala mě,
poznala mě,
červené jablůčko
dávala mně.

Als ich kam aus Hradiště
vom Gottesdienst,
traf ich ein Mädchen
unverhofft.
Sie traf mich,
sie erkannte mich,
ein rotes Äpfelchen
gab sie mir.

2

Že sem byl
šohajek nerozumý,
vzal sem si jablůčko
z ručky její.
To jablůčko je kyselé
a moje srdéčko
zarmúcené.

Da ich war
ein Bürschlein unvernünftig,
nahm ich das Äpfelchen
aus ihrem Händchen.
Das Äpfelchen ist sauer
und mein Herz(chen)
bekümmert.

3

Neber si, synečku,
co kdo dává,
z takových jablůček
bolí hlava.
Hlava bolí,
srdce svírá,
všecko cos míval rád
konec mívá.

Nimm nicht, (mein) Junge,
was dir irgendwer gibt,
von solchen Äpfelchen
schmerzt der Kopf.
Der Kopf schmerzt,
das Herz ist beklemmt,
alles, was du gerne hattest,
ein Ende hat.

JO 010303